Vinařické listy

Č. 1, ÚNOR 2014

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

je únor a nám teprve začala ta pravá zima. A s ní nastávající různé problémy (námraza, sníh, nemoci atd.). V dnešní době, jak jistě všichni víte, je údržba chodníků a komunikací ze zákona na bedrech obce, již dávno jsou pryč časy, kdy si každý občan musel uklidit svůj kousek před svým domem. V tomto roce, stejně jako v letech minulých, se k naší spokojenosti stará o sjízdnost a posyp uliček a silnice ve vsi, firma pana Vernera. Tímto bych mu a jeho zaměstnancům rád poděkoval za včasnou a kvalitní údržbu, v ne vždy ideálních podmínkách. Co se týká chodníků, tak zde je určující vrstva sněhu. Chodníky uklízíme ručně a o intervalech úklidu rozhoduji já, jakožto starosta obce. Myslím si, že chodníky jsou uklizeny včas a v pořádku, ale jelikož nejsem vševědoucí, tak rád přivítám jakékoli vaše připomínky a případné dotazy. Všem přeji, abychom tuto zimu přežili ve zdraví a brzy přivítali jaro, já osobně se ho již nemohu dočkat.

Jiří Kohout, starosta obce

PLÁNOVANÉ AKCE

- **15. 2. od 13.30 hod** - jste se svými dětmi srdečně zvaní do Vinařické hospůdky na **Dětský maškarní rej** *TEN DĚLÁ TO A TEN ZAS TOHLE aneb KDYŽ SE ŘEKNE PROFESE.*
- Dále je v plánu opět společný **výlet do bazénu** a to v sobotu **22. 3. 2013.** Zájemci se hlaste včas, více info - K. Slaná (tel:605475543)
- **28. 3. 2013 od 20.00 hod**. se přijďte pobavit do Vinařické hospůdky, kde se koná **tradiční plesová zábava,** k tanci a poslechu zahraje skupina Difurband.

INFO OBCE

➢ ODPADY

Nejvíce diskutovaným tématem veřejné schůze (viz zpráva) byly odpady. Přestože občané hradí za odvoz svého odpadu na poplatcích nemalé peníze, obec v podstatě ještě jednou tolik za odvoz popelnic doplácí ze svého rozpočtu. V diskuzi k tomuto problému padalo mnoho návrhů, od maximálního navýšení poplatku až po změnu zavedené praxe. Nyní je v zimních měsících vyvážena popelnice každý týden, ve druhé polovině roku je to potom jednou za 14 dní. Z diskuze však vyvstala otázka, zda je v současné době, kdy většina obce již netopí tuhými palivy a tudíž nepotřebuje vyvážet popel, odůvodnění vyšší frekvence vývozu v zimě adekvátní. Naopak je nasnadě, zda nezvýšit frekvenci v teplých měsících, aby se zamezilo často nepříjemnému zápachu z nevyvezených plných popelnic.

Proto vyzýváme občany k aktivnější diskuzi, aby starostovi a zastupitelstvu sdělili svůj názor a stanovisko k této problematice. A vzhledem k tomu, že jakákoli případná změna, aby mohla být realizovaná v nejbližším možném termínu, (tedy od příštího roku), nepůjde udělat tzv. přes noc, protože se bude muset odrazit nejprve ve schválené nové obecní vyhlášce, vyjadřujte prosím vaše stanoviska, návrhy a náměty nejpozději do konce května!

➢ ZPRÁVA Z VEŘEJNÉ SCHŮZE

Dne 24. 1. 2014 se v místním pohostinství uskutečnila již tradiční schůzka s občany naší vesnice. Nevím čím to, ale opět jsem očekával zapojení více lidí, než skutečně dorazilo. Ale asi je to tím, že jsou naši občané spokojeni a nic jim nechybí. Očekával jsem také více dotazů a připomínek k problémům v naší obci a k zastupitelům samotným. Schůze však probíhala v klidném duchu a měla na programu tři větší bloky. Nejdříve jsem občany informoval o akcích na obci, které proběhly v loňském roce (a nebylo jich málo). Pak jsem pohovořil o letošních akcích, kterých nebude o nic méně, a také jsem referoval o volbách do zastupitelstva obce, které se konají letos na podzim. Při této příležitosti byli ode mne oceněni dárkovým košem dva z občanů, kteří se svou prací nejvíce podíleli na veřejném životě v obci. Byl to bývalý starosta pan Petr Sobotka st., který nestárne a má stále mladistvou náladu a dále pak pan Jiří Štolc, který nevynechal snad ani jednu brigádu pořádanou pro obec. Poděkování však patří všem občanům, kteří pomáhají, a není jim lhostejný život v naší obci. Od 17hodin nás pak čekala poslední část programu a tou byla návštěva dokumentaristů, kteří pustili zkrácený záznam filmů o naší obci z roku 1953. Mnozí občané zde viděli své příbuzné, rodiče či přátelé z doby, kdy zde fungovalo zemědělské družstvo Vinařice. Na druhý den se filmaři domluvili s některými pamětníky na krátkém rozhovoru do kamery. Nutno říci, že byli nadšení z ochoty zdejších lidí spolupracovat a plánují do měsíce přijet znovu, abychom domluvili podrobnosti kolem tohoto dokumentárního filmu. Celá schůze trvala pro některé z nás do ranních hodin, ale myslím si, že stála za to. Děkuji všem občanům a pamětníkům, kteří přišli a řekli své názory, postřehy a hlavně paměti na tuto dobu.

J. Kohout

FOTO: Petra Tůmová

CO SE DĚLO V PROSINCI A LEDNU

Vánoční strom s dárky

Na Štědrý den dopoledne se u rozsvíceného vánočního stromu sešly skoro všechny děti a rodiče z obce. Na stromečku čekaly na děti dárky. Byly pověšené na stromě a děti si mohly podle jmenovek sundat své dárky. Dárky dostala i miminka. Já jsem dostala blok na navrhování

triček a můj kámoš Kuba dostal vysílačky. I když není pan starosta dítě, dostal rovnou tři dárky. Asi byl moc hodný ☺.

Bylo tam připravené i občerstvení: řízky a cukroví. Řízky donesla paní Býmová. K pití byl čaj pro děti a svařák pro dospělé. Takovouto tradici nemá žádná obec. Chtěli bychom, aby se tato tradice dodržovala i nadále. Jen nás mrzí, že dárky dostanou jen děti do 10 let. ☹

Marie Sobotková a Jakub Studnička

Výroční schůze SDH Vinařice

První sobota tohoto roku patřila výroční schůzi sboru dobrovolných hasičů. Dosavadní starosta Jiří Mann vyhodnotil uplynulý rok 2013, poděkoval za odvedenou práci a shrnul, co se povedlo i to co se nepovedlo. Tradičně byli oceněni nejaktivnější členové. Ze schůze také oficiálně vzešlo nové vedení hasičů. Z osobních důvodů po dvou letech ve své funkci skončil starosta SDH Jiří Mann. Chtěla bych mu na tomto místě poděkovat za jeho práci a popřát jemu a jeho rodině hlavně hodně zdraví. Na uvolněné místo starosty byl zvolen zatím nejmladší starosta v historii Jan Sucharda. Popřejme mu, aby měl dost elánu a energie v této často nelehké funkci. Hodně štěstí.

Kamila Slaná

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Výročí: Suchardová Marie - 80 let (prosinec);

Miller Ladislav - 93 let (prosinec)

Úmrtí: Johanidesová Zdeňka (86 let)

OSOBNOST OBCE

Možná jste si všimli, že poslední dva lednové týdny se na zámku často svítilo, bylo to tím, že jeho majitel ***JAROSLAV JELÍNEK*** *slavil životní jubileum a vzhledem k tomu, že je členem sboru dobrovolných hasičů, byli jsme také mezi gratulanty. Při této příležitosti tak vznikl tento rozhovor, který se převážně točí kolem zámecké historie, protože pan Jelínek o ní velmi rád a se zaujetím vypráví.*

Jak jste se dostal k tomu koupit zámek?

MEDAILONEK Jaroslava Jelínka

Nar. 22. 1. 1939 ve znamení vodnáře.

Ženatý, dvě dcery.
Podnikatel, bývalý automobilový závodník, bývalý člen městského zastupitelstva v Mladé Boleslavi.

Mezi jeho koníčky patří např. létání, obrazy, hudba.

To je dlouhá historie. Protože původcem té myšlenky je moje dcera. Sabinka je právnička a studovala práva s paní doktorkou Záveskou, která měla u nás na T.G.M. kancelář a holky si tam k ní chodili na kávu a jednou paní doktorka říkala: « Hele Sabi, nechce tatínek koupit zámek? » No a Sabinka: «no pořád o něčem takovém mluví, ale zatím nevíme. » No a tak nám řekla o zámku Vinařice. Já jsem věděl, že Vinařice existují tady u Dobrovice, ale nikdy jsem tu nebyl, nikdy jsem to tady neviděl. Tak jsem říkal Sabince: « pojďme se na to jet podívat. » Tak jsme jeli, a když jsem vykoukl z okna, ono bylo tehdy zrovna takové pěkné počasí a rozhlédl jsem se do toho kraje, tak mě to uchvátilo. No a tak jsme to s paní doktorkou Záveskou po nějakých tahanicích o penězích domluvili a zámek koncem roku 1999 koupili. I když barák jako takový to byla ruina, to byla devastace dokonalá. Protože tady v tomto hořením sále, potom co jsme to koupili a chtěli jsme, aby se ty parkety moc nevlnily, tak jsme tu měli 55 kýblů a lavorů, aby nám ze střechy do nich kapala voda. 3,5 tisíce tašek tady bylo rozbitých. Takže jsme to takhle nějakým způsobem zabezpečili. No samozřejmě, když jsme to tu prohlídli, tak jsme zjistili, že to tu bude jenom o penězích, že to bude obrovská investice, která se nikdy nevrátí, že to bude jenom o práci, kterou tady tomu musíme věnovat. Když si vezmete, že ta památka jako taková už tu byla někdy v roce 1270 jako tvrz. A pak po Bílé Hoře to tady koupili Valdštejnové od pánů z Cetna. On byl vlastně ten pán z Cetna v odboji proti králi a mezi 24 pány popravenými na Staroměstském náměstí. Protože se protivil panu králi, tak byl zkonfiskován a koupili to tu Valdštejnové. V první řadě to byla jenom správcovská budova, která neměla ještě ty věže, až teprve po Bílé hoře někdy v 1624 se začala přestavba. Velmi se na tom podílela Eleonora z Valdštejna, která se tady zapsala jakoby novátorkou, ona přistavěla tu jižní a západní věž, zazdila verandu, která tady byla vlastně tu za touto zdí. (pozn. západní zeď horního sálu) Tady byla veranda, kam oni chodili jako ven a koukali do kraje. No a ona to zazdila, aby to dostalo charakter zámku. A aby to mohl být zámek, protože zámek musí mít kapli na bohoslužby, musí tam být to duchovno, tak oni ji měli dole jak je klenutý strop, co bývával obecní výbor. Zámku začali říkat Nový Valdštejn a začali ho jakoby zvelebovat. V roce 1830 to pak koupil Turn Taxis, a celé to připadlo do Loučenského panství. A protože v Loučeni bylo sídlo panstva Turn Taxisů, tak tady bylo z této budovy uděláno správcovské sídlo a začali tu sídlit šafáři a správci zemědělské půdy. A tady v těch statkách a v těch okolních budovách byly chlévy a bylo to vlastně takové velké selské stavení. Zajímavostí bylo, že vlastně vinařický zámek byl předěl mezi Dobrovicí a Chloumkem a všichni co projížděli zámkem, tak museli zaklepat na tu bránu, která byla mezi bývalou hasičárnu a budovou co má pan Dostál. Tak tam byla velká brána a každý kdo zaklepal, tak ho buď nepustili, že tam neměl co dělat, anebo ho pustili na zámecký dvůr a pak dál do polí. Takže měli dokonalou kontrolu nad tím, kdo jezdil do polí je obdělávat. No a jedna pověst, kterou nám tady vypravoval někdo z Vinařic, byla ta, že Smetana, který měl své letní sídlo v Jabkenicích, jezdil za svým bratrem, který dělal na Chloumku hajného. A protože prý jeho paní velmi dobře vařila a pekla, tak tam Smetana jezdil na

buchty. A když se vracel, zabouchal na ta vrata a řekl tady Smetana, protože on už v té době byl slavný, tak ho uvítali a začali se s ním zdravit. Vždycky pak dostal kopu vajec, nějaké máslo a slepici. No a ta pověst dokonce říká, že se tady zrodil podnět k Prodané nevěstě. Potom ta historie plynula dál a to budete už vy vědět, že tady bylo velké JZD.

Co Vám osobně dala a vzala práce okolo zámku?

No tak jednak mě to spíše dalo. Já jsem v podnikání našel nový rozměr. Chtěl jsem se při tom podnikání starat ještě o něco, co mělo nějakou historii, co mělo nějakou duši. No a to byla otázka mého přijmutí vinařickými občany. Já musím říct, že ve vaší vsi, která je tedy samostatná a má svého starostu a tehdy to byl starosta pan Sobotka, a já k němu mám velmi příjemný vztah. Sobotka tady pro mě udělal obrovský kus práce a on je dříč pro vesnici. Jsem rád, že je to můj přítel. Takže mě občané přivítali velice srdečně a já to cítím dodneška, takový ten srdečný vztah. Když jsem koupil hasičárnu, abych ji mohl zbourat a postavit tam kapli, tak jsem to koupil i s tím gazíkem. A gaz byl funkční a já jsem v něm vozil muzikanta, který hrával na harmoniku, jak jsem ze začátku jezdil na řehtání. A všichni chlapi vydrželi a já jsem byl už ve dvanáct hodin ožralý, protože nikoho neurazíte, abyste odmítla nějakou tu štamprli, tak jsem potom od toho upustil, protože já tomu alkoholu tolik neholduju. Byl jsem ale velice rád, že těch pět sezon mě vzali mezi sebe a tak si toho považuji a byl to jeden z mých velmi příjemných zážitků ve Vinařicích. Bylo vidět, když objíždíte ty lidi, jak jsou takový srdečný, jak ty sousedské vztahy jsou úplně jiné, než třeba ve městech nebo těch satelitních lokalitách, kde si každý vedle baráku buduje tří metrovou zeď, aby neviděl k sousedům. Tam ta upřímnost taková není, jako je tady. A byl jsem také rád, že jsme se podíleli na táborech, co pořádali tady místní hasiči. Paní kuchařka dělala výborné dukátové buchtičky. Ještě je mi líto, že loni poprvé po mnoha letech jsme se toho neúčastnili.

FOTO: Karel Balej

Co dál plánujete se zámkem?

Jediné co ještě nemáme je dolní taneční sál, který necháváme jako torzo socialistické kultury a mahagonového obkladu stropu. Ale teď Sabinka přišla na to, že asi pravděpodobně uděláme dole galerii automobilových závodníků a uděláme tam aukční síň. Protože jsme se zase přes Sabinku od právníků dozvěděli, že aukční síně sice jsou, ale není kde u nich zaparkovat. Oni nechají auto na Černém Mostě a jedou metrem třeba 10 stanic, než se k té síni dostanou, protože u ní nezaparkují. Takže ti Pražáci sem velice rádi přijedou, aby tady pobyli. Tak tam uděláme tedy toto. Myslím si, že to bude největší náklad. Stěny vyzdobíme automobilovými závodníky, protože je nás spousta, kteří odcházejí a boleslavské muzeum po tom, když přešlo do rukou Wolsburku, je k těm českým lidem, jak bych to řekl, odtažité. Žádná vzpomínka na historii před 20 lety. Tak si musíme vzpomenout sami na sebe (smích). Teď jsme také koupili stodolu po Červinkovi a spojili jsme to tak, jak to původně bylo. Já jsem měl strach, kdyby to koupil někdo

cizí, jakého bychom sem dostali partnera. Rodinná rada odsouhlasila, že to můžeme koupit a uvidíme, co se s tím vyvine. Je několik verzí. Mám kamaráda, který by rád tady dělal čokoládu, pralinky a všechny tyto dobrůtky. Všechno je to jenom otázka toho, jak hygienici a jak to tady vezmeme.

Povězte, cítíte se jako zámecký pán?

No tak, mám k tomu jakoby přirozený vztah, asi se tomu názvu nebudu nikterak bránit. Ale já se v tomto směru cítím spíš jako nádeník, protože třeba včera jsem ty montérky vysvléknul až asi v pět hodin. A celou dobu jsem uklízel sníh na nádvoří, topil v kamnech a takovéto věci, protože Ivan odjel na Ukrajinu, takže tady nikdo nebyl a mě trvá, než to někomu svěřím, jsem takový cimprlich, mám rád věci akorát. Radši si to kolikrát udělám sám.

Zámek, to je veliký majetek, pociťujete závist?

Já ji nepociťuji. Víte, já jsem vždycky měl s těmi vinařickými v hospodě pocit, že přišel někdo, kdo ten zámek zvelebil, protože ten zámek dělá Vinařice. Kdyby zámek spadl, tak budou říkat, podívejte se, co ti občané dopustili a taková ta chlouba té vesnice by prostě odešla. A to by stačilo pět let. On to nejdřív koupil Provod, Pitr, Mrázek od rodiny Valdhauserů - a ještě ty dvě dámy žijí a jedna sem dokonce stále jezdí. Ony tu měly také polnosti a Dr. Mika jim zajistil, že jim to vrátili v restituci. Od nich před časem zámek koupili Provod, Pitr, Mrázek a oni si na to půjčili obnos nějakých 100 milionů, někdo říká i 150 milionů, nevím, jaká je pravda. No, a protože tu sumu nespláceli u banky Bohemia, takže se to dalo do aukce, a doktorka Záveská to v rámci své funkce pro tu banku Bohemia prodávala. Ale říkám, že k tomu člověk musí získat lásku, jako na první pohled. Najednou vidíte dámu, nebo dívku a zjistíte, že je to láska na první pohled a že je to ono.

Na závěr můžete něco vzkázat lidem, co to bude?

Aby nám zůstali nakloněni, jako jsou doteď a abychom se zdravili a abychom se vyhnuli nějaké zášti, poněvadž tady nechci nikomu ničím ubližovat. Takže zámeckou zahradu jsme dali do takového stavu, že se s ní myslím můžeme pyšnit. A doděláme letos fasádu na jihu, to mi pořád vinařičtí občané připomínali: » taky koukejte udělat tu fasádu. « Tak jsem je vyslechl.

Děkuji za rozhovor.

Kamila Slaná

Kontakty VL: Editace - Kamila Slaná, vinarickelisty@seznam.cz; Kontrola a info obce - Jiří Kohout, Vladimíra Bečvářová, Petra Tůmová; na vydání dále se podíleli - Marie Sobotková, Jakub Studnička, www.obecvinarice.cz; obecvinarice@obecvinarice, Obec Vinařice 65, Dobrovice 294 41; tel: 326386693 Náklad: 135 výtisků.